

Zvířený prach nebeských cest se s ránem budí.  
Tesklivý ptačí křik vítá mé probuzení.  
Po magickém snu jsou raná chladná a země studí.  
Vytržený paprsky světla ze spárů okouzlení,  
jsem sám...

Kotyz - volání v dusotu kopyt,  
Kotyz - ve větru zní...

Obraz před očima jasný mi zvolna mizí.  
Mizí v šedi mlh, v oparu zapomění.  
Kéž by delší byl ten sen, chci zkrotit touhu ryzí,  
nebo chtěl bych do dna vypít pohár nevědění.

pozn.

Jméno Kotyz je jménem thrácké bohyně, která byla uctívána i Kelty (v Boiohaemu). Patřila k podsvětní hierarchii. Krajem projíždí za měsíčních nocí na bílém alabastrovém oři, spřádá osudy a kontroluje sny. Vystupuje a bývá za úplňku spatřována u Zlaté brány.